

Tổ khối 2

Đọc mở rộng về trường học & bạn bè

Cô giáo lớp em

Sáng nào em đến lớp
Cũng thấy cô đến rồi
Đáp lời “Chào cô ạ!”
Cô mỉm cười thật tươi.

Cô dạy em tập viết
Gió đưa thoảng hương nhài
Nắng ghé vào cửa lớp
Xem chúng em học bài.

Những lời cô giáo giảng
Âm trang vở thơm tho
Yêu thương em ngắm mãi
Những điểm mười cô cho.

Nguyễn Xuân Sanh

VĂN MIẾU QUỐC TỬ GIÁM

Nằm giữa thủ đô Hà Nội, Văn Miếu – Quốc Tử Giám là quần thể di tích lịch sử, văn hóa quan trọng bậc nhất của nước ta. Với bề dày hơn 1000 năm, nơi đây đã đào tạo ra biết bao thế hệ học trò, trong đó có rất nhiều bậc đại khoa và hiền tài của đất nước.

Văn Miếu - Quốc Tử Giám là trường đại học đầu tiên của Việt Nam, được xây dựng vào từ năm 1070 bởi vua Lý Thánh Tông. Văn Miếu được xây dựng từ năm 1070 (tức năm Thần Vũ thứ hai đời Thánh Tông nhà Lý. Năm 1076, Lý Nhân Tông cho lập trường Quốc Tử Giám ở bên cạnh Văn Miếu. Có thể coi đây là trường đại học đầu tiên ở Việt Nam. Ban đầu, trường chỉ dành riêng cho con vua và con các bậc đại quyền quý (nên gọi tên là quốc tử). Khâm định Việt sử Thông giám cương mục chép: "Bính Thìn, năm Anh Vũ Chiêu Thắng nguyên niên (thứ nhất), tháng 4...lập nhà Quốc Tử Giám, tuyển trong các văn thần lấy những người có văn học, bổ vào đó". Năm 1156, Lý Anh Tông cho sửa lại Văn Miếu và chỉ thờ Khổng Tử. Trong nước, mặc dù các vị Hoàng đế đều sùng bái Phật giáo nhưng ảnh hưởng của Nho giáo cũng rất cao với việc mở các trường đại học đầu tiên là Văn miếu (1070) và Quốc Tử giám (1076) và tổ chức các khoa thi để chọn người hiền tài không có nguồn gốc xuất thân là quý tộc ra giúp nước.

Sưu tầm

TRƯỜNG EM

Vậy là Hà đã được học ở ngôi trường mới. Nhớ lại năm ngoái, giờ ra chơi, em và các bạn thường trò chuyện về ngôi trường đang xây và tưởng tượng biết bao điều. Giờ đây, những mơ ước ấy đã thành hiện thực.

Trường mới rất khang trang. Từ cổng trường đến các lớp học, chỗ nào cũng được khoác tấm áo mới thật đẹp.

Hà và các bạn thích khu vườn trường có đủ các loại cây. Cảnh vườn trường là thư viện xanh với rất nhiều cuốn sách hay. Đó là nơi các bạn Hà hẹn nhau sau mỗi buổi học. Cuối hành lang mỗi tầng đều có một khu vệ sinh rộng rãi và sạch sẽ.

Một năm học bắt đầu. Ngôi trường mới đã trở thành ngôi nhà thứ hai, là niềm vui của Hà và các bạn.

BÍCH HÀ

TÌNH BẠN

Trong một khu vườn nọ, có hai cây bưởi, một cây là bưởi ta, một cây là bưởi diển. Bưởi diển ra rất nhiều quả, bưởi ta thì ít quả, lại kém ngọt. Tuy nhiên ông chủ lại rất yêu quý hai cây bưởi này. Một ngày ông chủ phải đi xa, một trận bão kéo đến. Gió mạnh, mưa to, cây bưởi diển không đủ sức chống chọi, vì vậy, cây bưởi ta đã để che chở cho cây bưởi diển không bị bão quật gãy, nó hét lên trong bão:

- Chỉ gãy vài cái cành thôi mà, tôi không muốn nhìn cậu bỏ cuộc.

Sau cơn bão, cả hai đều sống sót nhưng đều bị gãy cành, đặc biệt là cây bưởi ta. Cháu của ông chủ thấy vậy, liền đem rìu ra chặt cây bưởi ta. Cây bưởi diển thấy vậy vô cùng lo lắng, nó liền nghĩ ra một kế, nó rủ những con sâu trong vườn bò lên người hai cây bưởi để cậu chủ sợ không dám chặt cây.

Quả thật sau khi thấy sâu bám đầy hai cây bưởi, cậu chủ sợ hãi, đợi ông về. Khi ông chủ về, cậu bé hỏi:

- Cây bưởi ta ra ít quả, lại không ngon, tại sao ông không chặt nó?

Ông của cậu trả lời:

- Bởi đó là cây bưởi mà một người đồng đội đã mang tặng cho ông, Sau bao năm vẫn luôn nhớ về nhau, nhớ về người bạn đã cùng nhau chiến đấu. Tuy quả bưởi ta không ngon, nhưng đối với ông nó luôn ngọt ngào như tình bạn của ông vậy.

Sưu tầm

SÓC VÀ THỎ ĐI TẮM NẮNG

Một ngày nắng đẹp, chú Sóc đi dạo trên bờ sông và thấy bên kia sông có một chú Thỏ cũng đang đi dạo chơi. Sóc tinh nghịch, nhặt một viên sỏi ném về phía Thỏ. Viên sỏi rơi xuống nước gần nơi Thỏ đứng làm nước bắn lên tung tóe vào mặt và người Thỏ. Chú Thỏ giận quá, cúi đầu nhặt viên đá ném trả lại bên Sóc. Đá cũng rơi xuống nước và sóc cũng bị ướt như Thỏ.

Lần này đến lượt Sóc tức giận. Sóc lượm một viên sỏi lớn hơn và ném qua bên Thỏ. Cứ thế, chú Sóc và chú Thỏ ném qua ném lại tới khi cả hai cùng mệt nhoài. Sau cùng, Sóc nói với Thỏ:

– Thôi chúng ta đừng ném nhau nữa nhé? Nếu cứ ném như vậy lỡ mà ném vào đầu hoặc vào trán thì đau lắm đấy !

Thỏ chạy qua cầu và chìa tay ra nói:

– Vậy thì mình làm bạn với nhau nhé! Chúng ta cùng nhau đi tắm nắng và xem hoa thì vui lắm bạn nhỉ?

Chú Sóc và chú Thỏ cầm tay nhau vừa đi, vừa hát thật là vui.

Sưu tầm

CON GẤU ĐÃ NÓI GÌ VỚI ANH?

Một hôm, hai người bạn đang đi trong rừng, thì họ thấy có một con gấu to đi ngang qua. Một người liền chạy trốn ngay, anh ta trèo lên cây nấp.

Người còn lại không chạy kịp, anh ta phải đối mặt với con gấu đang đến gần. Anh ta đành nằm xuống, nín thở giả vờ chết.

Con gấu lại gần và ngửi vào mặt anh ta, nhưng anh ta nằm im bất động. Con gấu ngửi mãi rồi nghĩ rằng anh ta đã chết rồi nên nó bỏ đi, không làm hại anh ta.

Khi con gấu đã bỏ đi xa, người bạn ở trên cây tụt xuống. Anh ta hỏi bạn "Con gấu nói thầm gì vào tai bạn đấy?"

Gấu bảo tớ là "Không bao giờ nên tin tưởng vào người đã bỏ bạn lại một mình trong lúc nguy cấp".

Người kia xấu hổ quá, xin lỗi bạn vì mình đã bỏ bạn lại chạy trốn. Bạn anh có thể đã gặp nguy hiểm trong khi anh ta trốn trên cây an toàn. Bạn bè thì phải giúp đỡ nhau trong những lúc hoạn nạn như vậy.

Sưu tầm

CHÚ VOI CON TỐT BỤNG

Một buổi sáng mùa xuân, trăm hoa khoe sắc, gà con vui vẻ gọi vịt con ra vườn chơi. Gà con rủ vịt con bắt sâu bọ, côn trùng có hại cho cây cối. Nhờ có mỏ nhọn nên gà con bắt sâu rất dễ dàng. Nhưng vịt con không có mỏ nhọn nên không thể nào bắt sâu được. Thấy thế gà con vội chạy tới giúp vịt.

Bỗng một chú voi con xuất hiện, chú dùng vòi khều con sâu đưa cho vịt con. Vịt và gà con cùng cảm ơn chú voi. Vịt và gà con lại rủ nhau ra ao chơi. Chân vịt con có màng nên vịt bơi lội rất giỏi, còn gà con vô ý nên bị ngã xuống ao, vì không biết bơi nên gà con bị ướt sũng nước, lạnh đến phát run. May quá, chú voi lại đi tới. Chú cứu gà con lên, chú còn đùa nghịch dùng vòi phun đầy nước vào gà con và vịt con. Gà và vịt cười vang bỏ chạy, còn lũ ruồi đậu trên lưng chú voi cũng phải hốt hoảng bay đi. Sau đó voi dùng kèn thổi acmônica. Chú thổi hay đến nỗi gà con và vịt non đang chơi vui cũng phải chạy đến, những chú chim trên cành cây cũng ngừng hót để lắng nghe những âm thanh tuyệt vời mà voi thổi.

Gà và vịt con rất yêu chú voi tốt bụng. Chúng thích vui đùa và nhảy vào nằm trong lòng chú voi. Chúng cảm thấy ấm áp và hết sức an toàn.

Sưu tầm

VỀ LẠI TRƯỜNG XƯA

Con về thăm lại trường xưa
Các em áo trắng ngây thơ nói cười
Từ đâu hàng lệ tuôn rơi
Con nghe vang vọng nụ cười ngày xưa

Con xa ngày ấy đến giờ
Con xa xa tiếng thầy cô giảng bài
Giờ về thăm lại trường ơi
Tóc thầy đã bạc điểm ngôi trên đầu

Xây bao nhiêu những nhịp cầu
Giờ đây cô cũng mái đầu pha sương
Cô thầy là những tấm gương
Hương cho tuổi trẻ con đường mình đi.

Sưu tầm